سالروز شهادت مظلومانه آیت‌الله دکتر بهشتی و یارانش را تسلیت می‌گوییم

اعتماد

چهارشنبه ۷ تیر ۱۳۹۶
۳ شوال ۱۴۳۸، ۲۸ ژوئن ۲۰۱۷
سال پانزدهم، شماره ۳۸۴۰
۱۶ صفحه، ۲۰۰۰ تومان

ETEMAD
Wed, 28 Jun 2017
vol.15, No. 3840
16 Pages, 20000 Rials

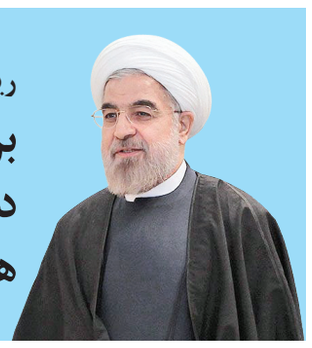

رییس جمهور:

برای ساختن ایران دست‌نیاز به سوی همه مردم دراز می‌کنم

۲

در گفت‌وگو با فرشاد مومنی:

همه راه‌ها به «بهشتی» ختم می‌شود

۸و۹

سناریوی توهین‌های زنجیره‌ای

- «اعتماد» بررسی می‌کند؛ چرا هر روز یک حاشیه و مساله علیه شخص رییس جمهور و دولت او برجسته می‌شود؟
- در آخرین دست از این اتفاق‌ها روز دوشنبه و در جریان مراسم نماز عید فطر شاهد اهانت یک مداح علیه رییس جمهور منتخب بودیم

۷

تحلیلگران سیاسی دو جناح کشور نظر می‌دهند

نقشه عبور از حاشیه‌سازی مخالفان روحانی

با گفتارهایی از: امیررضا واعظ آشتیانی، مجید فراهانی
ناصر ایمانی، مرتضی مبلغ، حمیدرضا ترقی، محسن رهامی

۶

رهبر معظم انقلاب در خطبه‌های نماز عید سعید فطر تاکید کردند

آتش به اختیار یعنی کار فرهنگی خودجوش نه بی‌قانونی

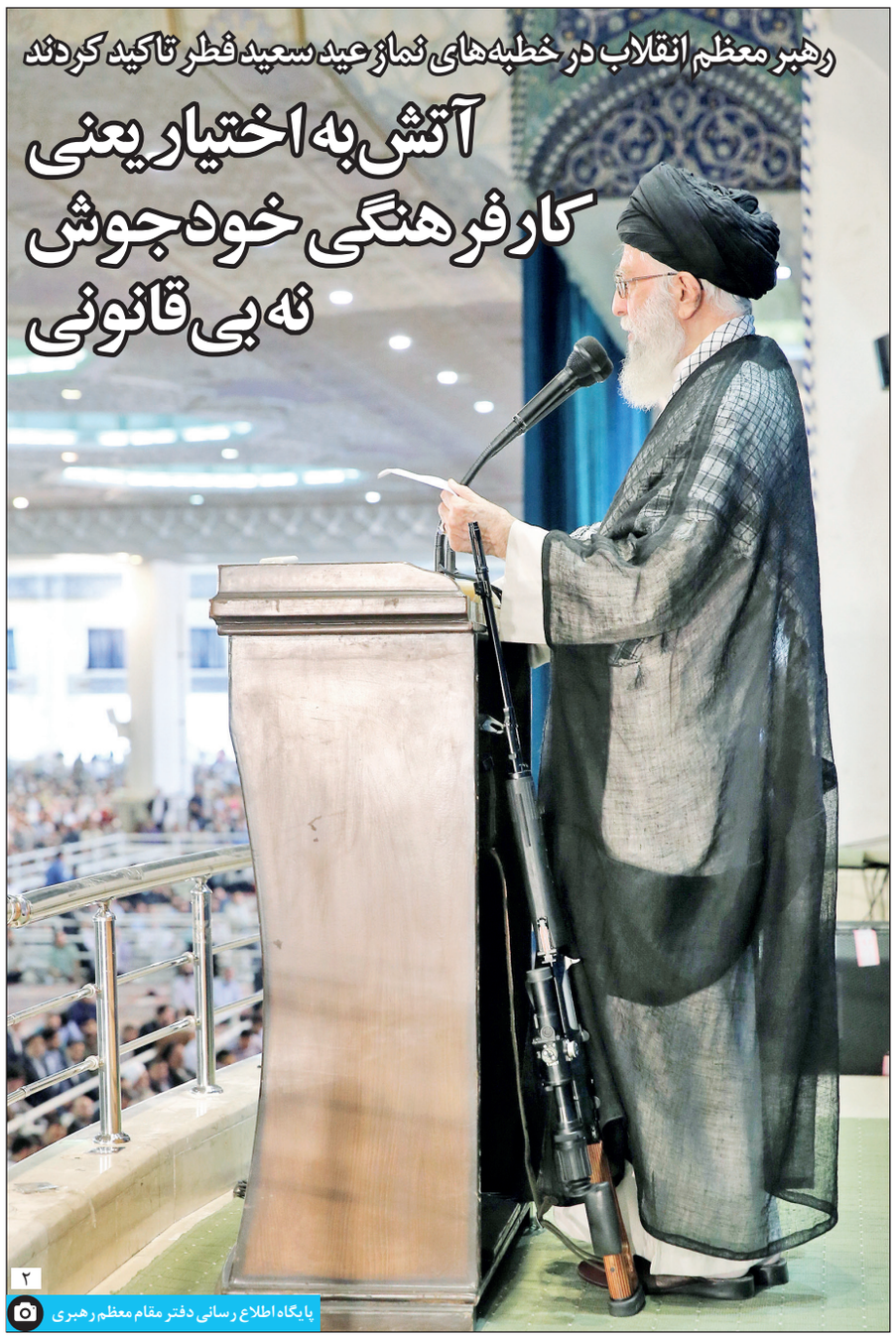

۲

پایگاه اطلاع رسانی دفتر مقام معظم رهبری

نگاه روز

عباس عبدی
روزنامه‌نگار و تحلیلگر

نقد سیاسی قربانی هجو سیاسی

شعر هجو خوانی با سبک مداحی در نماز عید سعید فطر در نقد دولت و رییس جمهور که به توهین تنه می‌زد در حالی که آقای روحانی در صف اول نماز نشسته بود، واکنش‌های گسترده‌ای را به همراه داشت. بنده نیز می کوشم که از زاویه‌ای شاید متفاوت با آنچه گفته شده است به طرح برخی نکات بپردازم.

۱ـ نخستین چیزی که کمتر به آن اشاره شده است استفاده از قالب شعر برای بیان انتقادی سیاسی (درست یا نادرست) است. این بدترین وجه ماجرا بود. می‌دانید که در تاریخ صدر اسلام داستان قابل تاملی وجود دارد. پس از فتح مکه حضرت رسول همه را بخشید. هر کس که حتی به خانه ابوسفیان وارد می‌شد در امان بود. اجازه نداد فتح مکه روز انتقام شود، آن را به روز رحمت و گذشت تبدیل کرد ولی چند مورد اندک استثنا شدند و بخشش شامل آنان نشد، از جمله کسانی که از طریق شعر پیامبر (ص) و اسلام را هجو می کردند، حتی اگر این افراد زن بودند نیز مشمول بخشش نشدند. در واقع وارد شدن به مقوله سیاسی در قالب شعر و استفاده از هنر با هدف هجو و دشنام دادن کار بسیار ناپسندی است که فضای سیاسی را تخریب می کند و نتیجه همین می‌شود که عده‌ای هم در این سو و در پاسخ دست به کار سرودن شعر و هجو شوند! هر کسی نقدی درباره سیاست‌های دولت و برجام یا هر چیز دیگری دارد باید با زبان سیاست و قابل پاسخ دادن اقدام کند. هیچ چیز بدتر از ترفندهایی هنری از جمله تمسک به شعر و شاعری برای موضوعات سیاسی نیست. این رفتار زشت در صدر مشروطیت و حتی در دوران رضاخان نیز در میان کنشگران سیاسی که قریحه شعرسرایی داشتند (نه مثل این شعر که ضعیف هم بود)، دیده می‌شد که اتفاقا با واکنش قدرت حاکم مواجه شد و غیرحق کشته شدند. ولی انصاف باید داد که نه شعر فرخی یزدی و نه شعر میرزاده عشقی کمکی در خور به فضای سیاسی نمی کرد جز اینکه کینه و نفرت را نزد دو طرف عمیق‌تر و ریشه‌دارتر کرد. بنابراین نقد و هجو سیاسی در قالب شعرخوانی و هنر یکی از بدترین رفتارهایی است که متاسفانه نباید اجازه داد که باب شود.

۲ـ فارغ از ایراد فوق که بسیار زیان‌بار است، خواندن آن در نماز جمعه (یا فطر) زیان مضاعفی دارد.

ادامه در صفحه ۱۴

تیترهای امروز

فرمانده کل سپاه:

دولت‌ها اصرار کردند وارد سازندگی شویم

۲

گزارش «اعتماد» از اجرای طرح‌های انبساط پولی

رونق با تورم می‌آید

۴

دیوان عالی امریکا به اجرای قانون محدودیت مهاجرت رای داد

پیروزی نیم بند ترامپ

۱۱

دستگیری هشت نفر به اتهام کلاهبرداری در امتحانات نهایی

۱۳

سانسور سریال «زیر پای مادر» در آخرین قسمت

۱۲

نگاه شهری

محمدجواد حق‌شناس
منتخب شورای شهر پنجم تهران

حقوق شهری و حق بر شهر

حقوق شهری، مجموعه قوانین، قواعد و مقرراتی است که روابط متقابل شهروندان و ادارات شهر را در امور محلی و شهری تنظیم کرده و حقوق و تکالیف ناظر بر شوراها، شهرداری‌ها و سایر نهادهای شهری را تبیین می کند. این شاخه از حقوق که موضوع آن روابط مردم شهر با یکدیگر و با شهرداری در اداره و انجام امور شهر و نظارت بر آن است به عنوان یکی از شاخه‌های منشعب از حقوق اساس اداری و جزیی از زیرمجموعه حقوق داخلی محسوب می‌شود. شهروند به افرادی اطلاق می‌شود که تابعیت کشوری را دارا هستند و به تبع این وابستگی از حقوق و مزایا و مسوولیت‌هایی برخوردار می‌شوند که در قانون اساسی و سایر قوانین عادی در آن کشور به تصویب رسیده است. در واقع می‌توان گفت: شهروندی یکی از فرآیندهای جامعه مدرن بوده و به عنوان منزلتی اجتماعی در نگرش به جامعه مدنی (به معنای عام) تلقی می‌شود که به موجب آن امکان برخورداری از حقوق و مسوولیت و قدرت فراهم می‌شود. نکته آنکه شهروندان افزون بر برخورداری از فرصت‌ها و مسوولیت‌ها باید از دانش و منابعی که آنها را قادر به مشارکت می کند نیز بهره‌مند شوند. به عبارت دیگر شهروندی کامل در ترکیب ابعاد مختلفی از آگاهی و رفتار تحقق می یابد. شهر هنگامی از ساختارهای کالبدی آجری و سیمانی فراتر می‌رود و هویت واقعی خود را می‌یابد که از شهروندان آگاه تشکیل شود. هویت شهروندی به عنوان نوعی هویت اکتسابی در تعامل میان شهروندان و حکومت شکل می گیرد. هر دو طرف این تعامل دارای حقوق و تکالیفی هستند که بدون پایبندی به آن نمی‌توان انتظار تحقق جامعه‌ای اصولی را داشت. از تعاریف حقوق شهروندی چند نکته مهم استنباط می‌شود:

۱- حقوق شهروندی از جمله حقوقی است که برای بشر به جهت رعایت کرامت و شأن او شناخته شده است.

۲- حقوق شهروندی امتیازات و آزادی‌هایی است که به وسیله قوانین اساسی کشورها مورد حمایت قرار گرفته و رعایت آن ضمانت شده است.

۳- حقوق شهروندی شامل امتیازاتی است که فرد انسانی یا طبعا دارای آن است یا قوانین کشورها به آنها اعطا کرده است.

۴- حقوق شهروندی برخلاف حقوق بشر که در آن تابعیت موثر نیست، در مورد اتباع یک کشور به رسمیت شناخته شده است.

۵- حقوق شهری پیوندی طبیعی با حقوق شهروندی داشته و در ادامه و امتداد آن قرار می گیرد.

از موضوعات مهمی که امروزه در حوزه برنامه‌ریزی و مدیریت شهری تهران مطرح شده است، بحث رابطه حقوق شهری، زندگی شهری و مدیریت شهری است. چنانچه نظام «مدیریت شهری» را شامل فرآیندهای سیاستگذاری، برنامه‌ریزی، هماهنگی، سازماندهی، اقدام و نظارت در اداره امور شهر از جمله شهرداری بدانیم و نظام حقوق شهری را به مثابه روند قانونمندسازی فرآیندهای چندگانه نظام مدیریت شهری و نیز قانونمدار کردن وظایف و تکالیف متقابل و دو سویه سازمان‌های شهری با شهروندان محسوب کنیم که هدف آن بسامان کردن زندگی شهری و فعالیت‌های شهرداری و شهروندان است به خوبی اهمیت نقش و جایگاه نظام حقوق شهری در مدیریت شهری و نیز رابطه و نسبت مدیریت شهری و حقوق شهروندی مشخص می‌شود. در این میان سهم و نقش شهرداری به عنوان مدیر و مجری امور شهری در پیوند و اتصال نظام مدیریت شهری و نظام حقوق شهری، اهمیت خاصی دارد. در منطقه شهری تهران پیشی گرفتن روند شهرنشینی بر شهرسازی سبب شده که با وجود رشد شهرنشینی و افزایش چشمگیر تعداد شهرها هنوز در متغیرهای حقوق شهری و جایگاه شهروندی و احصای رسالت مدیریت شهری در قبال شهر و شهروندان دچار کمبودهای جدی باشیم و گفتمان «حق به شهر» پس از گذشت قریب به ۴۰ سال از طرح آن، مراحل اولیه خویش را بگذراند و شاید یکی از ریشه‌های بروز معضلات شهری و تقلیل ارزش‌های زیستی و...

ادامه در صفحه ۰۷

نگاه اجتماعی

وحید معتمدنژاد
فعال فرهنگی

اخلاق را در جامعه نهادینه کنیم

اخلاق پایه و اساس بسیاری از رفتارهای فردی و اجتماعی است که هر فرد در زندگی خود براساس آن عنصری اجتماعی، اخلاق گرا و همچنین ضابطه‌مند قلمداد می‌شود. اخلاق در عمده کتاب‌های مذهبی، دینی و ملی از جمله «گات‌ها» منشا یگانگی در عبودیت خداوندگاری است که بشر به «انسان» و «انسانیت» وصف شده است و از این طریق جامعه را روحانی و منزه جلوه می کند. امروزه اخلاق در تمامی حوزه‌ها اعم از خانواده، اجتماع و سیاست سر لوحه و سرمشق گفتار، کردار و منش هر فرد و شخصیتی علمی، سیاسی و به طور عام بدنه اجتماع است که نبود آن سبب رخداد بسیاری از ناهنجاری های «کل گرا» می‌شود.

هیچ تفاوت و مرزبندی‌ای در رعایت اخلاق در بین ارکان اجتماع و سیاست در کنترل جامعه و نظام حاکم نیست تا از این طریق بتوان پوششی بر اعمال غیرانسانی، غیراجتماعی و غیرقانونی انجام داد و از این منظر به اعمال شخصی یا حزبی و جناحی خود «در پوش پختگی» ملغمه‌ای از آنچه بار نهاده، بگذاریم و منتظر نذر آن به جامعه‌ای شویم تا از برکات آن، افراد جامعه بیدار امروزی را تغذیه کنیم.

اخلاق در جوامع امروزی شالوده و ساختار حکومت‌هاست که رگ و پی اتصال آنها به بستر اجتماع است و از این مسیر به «پمپاژ تفکر و تعقل» به شریان‌های حیاتی جامعه نفوذ می کنند تا باعث قوام و پایداری خود شوند بر این اساس چنانچه خوراک یا تفکری مغایر با «اشتها و سلیقه اجتماعی» روان شود این خود سرآغاز بروز نارضایتی و پس زدن محتویات «ناسازگار با طعم اجتماع» است که غالبا همراه با اعتراض و تحول خواهی است. تاریخ جوامع و غور در آنها بهترین شواهد بر ادعایی است که در هر جامعه‌ای که دغدغه اخلاق و آزادی بر روزمرّگی فایق آمده، آن جامعه مسیر پیشرفت خویش را تا نهایت توسعه در تمامی زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و فرهنگی را طی کرده و در غیر این صورت بر مدار «تزلل فکری و عقیدتی» سیر کرده و به قول برتراند راسل: «جامعه بدون آزادی فکری ملال‌انگیز و کسالت‌آور است و در چنین صورتی از انبوه مورچگان جالب‌تر نخواهد بود.»

در این خصوص اتفاق و رویکردهای سیاسی اخیر که به انحای گوناگون در محافل سیاسی، مذهبی علیه جریان شفاف انتخاب مردمی در حال شکل گیری و پیاده‌سازی است نشان از نوعی بی‌اخلاقی است که شوربختانه گریبانگیر جامعه سیاسی امروز ایران شده- هرچند رگه‌های آن ریشه در سالیان دراز دارد- و می‌رود تا «رسم‌الخط» آموزش ادبیاتی در جامعه شود که از آن به عنوان «نافرمانی» می‌توان یاد کرد.

ادامه در صفحه ۱۴